

dette Forhold er overladt til Kommunerne — af den hele Skat, der af de faste Eiendomme nu normalt er sat til en Sjettedeel, for enhver Grundeier bliver saa ubetydelig, at jeg troer, at det praktiske Diemed her maa være det overveiende. Spørgsmaalet er saaledes reduceret til, om der skal foretages en ordentlig Opmaalning af Arealet. Det kan dog ikke nægtes, at det i det Hele er ønskeligt, at man har Orden i sine Anliggender, og der er ogsaa en heel Deel Byer, som have en ordentlig Opmaalning; der findes flere Steder meget nøiagtige Kort, og naar man har prøvet et Par af dem paa hvert Sted, og de befindes at være korrekte, kan Opmaalningen foregaa derefter; man kan altsaa der tilveiebringe ordentlige Kort, og vil man nu sige, at den foreslaaede Matrifulering i sine Bestemmelser er vilkaarlig, skal jeg bemærke, at den er ikke mere vilkaarlig, end vi ville finde den i alle vore Skattelove, og i ingen mere end i Loven af 1802, der endnu staaer som det uanfægtede Grundlag. Ved Hjælp af Loven kan man dernæst tilveiebringe en klar Matriful over de Grunde, som ingen Matriful have. Kjøbstadjorderne have derimod vel en Matriful, men denne er i den største Uorden, fordi der er udstykket, solgt og sammenlagt fra en Eier til en anden, uden at Forandringerne ere optagne i Matrifulen. Efter Lovforslaget fordres der i den Henseende ikke Andet, end at der fra Matrifulkontoret under Ministeriet udsendes Kort, hvori man berigtiger alle de Feiltagelser, der have indsnegnet sig, og de ere paa sine Steder meget betydelige. Ministeriet har i de senere Aar gjort sig megen Umage for at faae de samme Former indførte overalt — jeg beder bemærket, at jeg kun taler om Formerne, idet det aldrig kunde falde mig ind i nogen Maade at ville beskjære den Ret til Sammenlægning og Udstykning, som Kjøbstæderne nu have; det Hele, man forlanger, er kun, at der foretages en ordentlig Forretning — der sandelig ved de smaa Eiendomme er gjort i en meget kort Tid — derefter berigtiges Matrifulen. I denne Henseende kan jeg henholde mig til det ærede Medlem, hvis Forretninger Sligt ligger nær; det er en meget ringe Uleilighed at indsende Kortene, og selve det Ord Ministeriets „Approbatum“, som man

har havt saa Meget imod — jeg troer det kom ind i Landsstinget — søgte jeg at undgaae ved at kalde det „Anerkjendelse af Rigtigheden“, det vil sige, at det er skeet under lovlige og korrekte Former. Ved denne Ordning af Sagen opnaaes for Statens Bedkommende, at vi faae en rigtig Matriful for Kjøbstadjorderne, istedetfor den feilagtige, vi nu have, og tillige faae optaget de smaa Daser, som hidtil have været udenfor. Om deri nu kunde ligge den Fremtidstanke at udvide Hartkornsskatten videre ogsaa til Kjøbstadgrundene — naturligtvis ikke som en ny Byrde, ligesom heller ikke Bygningssafgiften maatte paalignes efter de samme Regler for By og Land, thi fuldstændig Lighed i saa Henseende vilde være en altfor stor Fordeel for Byerne — og denne Fremtidstanke blev til Virkelighed, saa havde vi med Hensyn til Staten et overordentlig simpelt og klart Skattesystem. Det ligger imidlertid ikke for, men da det er blevet berørt af et æret Medlem, og jeg betragter det som et Led i det hele Skattesystem, har jeg ikke kunnet undgaae at omtale det med et Par Ord. Jeg troer, at det er saa uhenigtsmæssigt og uforstandigt som muligt at beskatte Bygningerne efter deres Areal, saaledes som det nu skeer; det, som efter min Overbeviisning rammer Bygningens Skatteevne, er Beskatingen af den Værdi, som Bygningen repræsenterer, og som vi bør forsøge paa at komme saa nær som muligt. Af praktiske Hensyn har man nu valgt Assuranceværdien, som bragt ind under en skarp Form, vil være et nogenlunde paalideligt Udgangspunkt, og hvorved vi tillige have det hele Apparat færdigt uden en Skillings Udgift, det skulde da være, at man regnede det som en Udgift at forskaffe sig en Afskrift af Taxationsforretningerne. Det er min Tanke, at naar dette staaer sin Prøve her, skulde vi ogsaa overføre det paa de Skatter, der svares til Staten, det vil altsaa sige, at vi tage Assuranceværdien i alle Forhold, paa nogle Undtagelser nær. Det vilde være et godt Skridt fremad til en Simplifikation af det hele Skattesystem, og de Landsdele, der ere forbundne med os — jeg tænker herved især paa den Landsdeel, der staaer os nærmest — maatte ønske, at de havde et saadant Skattesystem som det, vi